విరిగిన కెరటం

పోలీసు తాణాలో గంటకొట్టడానికి యింకొక్క క్షణం వుండగా రామం కెమేరాలు రెండూ బల్లమీదపెట్టి కిటికీ తలుపు తెరిచాడు. చల్లటిగాలితోబాటు దూరంనుంచి లతా మంగేష్కర్ కంఠం.

“ఓ సజనా ! బరఖా బహార్ ఆయీ” అని వినిపించింది, రామం మనస్సులోంచి ఒక నిట్టూర్పు వచ్చింది.

“బరఖా బహార్ ఆయీ !” నిజమే వసంతమొచ్చింది. తాణాలో పదిగంటలు కొట్టారు పాట ముగిసింది. శబ్దం నిలిచింది. ఈ నిశ్శబ్దాన్ని చీల్చుకుంటూ....

“రాంబాబుగారు !” అంటు పిలుపు వినిపించింది.

“వస్తున్నా రంగా !” అని రామం రెండు కెమేరాలు, ఫ్లాష్‌గన్ తీసుకొని బయలుదేరాడు. అరమైలుదూరం నడచి ఒక యింటికి చేరాడు. ఆయింట్లో ఏదో శుభకార్యమని చెప్పకుండానే తెలుస్తోంది. రామాన్ని చూడగానే ఇతని వయస్సు కుర్రవాడు.

“ఏం ? మొగపెళ్ళివారిమని అనుకుంటున్నావా ?” అని అడిగాడు.

“యింకా వ్యవధి వుందిగా !”

“కబుర్లకేంగాని పని మొదలుపెట్టు. ముహూర్తం పన్నెండుగంటలకని శుభలేఖలో వేశాం. తమరు మరచిపోయి వుంటారు, శ్యాం లోపల గౌరీపూజ చేసుకుంటోంది. దయచేయండి.”

రామం ఏం మాట్లాడలేదు. కెమేరా ఒక్కసారి చూసుకొని లోపలికి బయలుదేరాడు. సావిడిగుమ్మం దగ్గర యాభై సంవత్సరాల వ్యక్తి ఇతన్ని చూసి....

“రామం !”

“ఫొటోలు తియ్యడానికి వచ్చానండి.” అని రామం అన్నాడు,

రామంచేతిని తనచేతిలోకి తీసుకుని “ఈ ముసలివాడి మాటలకు మనస్సు కష్టపెట్టుకోకు నాయనా, మరిచిపో !” అం ఆయన అన్నాడు.

రామం ఏమీ సమాధానం యివ్వకుండా సరాసరి లోపలికి వెళ్ళాడు. దేముడిగదిలో పెళ్ళికూతురు గౌరీపూజచేస్తోంది. రవ్వంత దూరంగా గోడకు ఆనుకుని, ఒక పండు ముదుసలి ముత్తైదువ, గడచిన గాధలేవో మనస్సున మననం చేసుకుంటూ ఏదో లోకంలోవుంది. గదిలోఒక్కసారి గప్పున

రచన:

మల్లాది సూరిబాబు

ఫ్లాష్‌బల్బు వెలిగింది. ఉలిక్కిపడి పెళ్ళికూతురు యిటు చూసింది. రామం యీ వంకచూడకుండా యింకొక ఫోటో తీసే ప్రయత్నంలో వున్నాడు.

“రా మం !!!”

“నన్ను సర్వ హక్కులతో యిచ్చేస్తున్నారు రామం !” అంటూ ఆపిల్ల ముఖాన్ని రెండుచేతులతో కప్పుకుంది. చేతుల్లో వున్న అక్షింతలు కన్నీటిలో కలిసి జల జలా రాలాయి. ఆలోచనలలో వున్న ముత్తైదువ వులిక్కిపడి వీళ్ళిద్దరివంకా చూసి....

“ఏమిటే అమ్మాయి ?” అని అడిగింది.

ప్రచురణకు స్వీకరించిన

పోటీ కథానిక

“ఏం లేదు మామ్మా ! కంట్లో నలక పడ్డది” అని పెళ్ళికూతురు సమాధానం యిచ్చింది.

అక్కడనుంచి రామం పెళ్ళిపందిట్లోకి వచ్చాడు. మొగపెళ్ళివారి భజంత్రీల శబ్దం వినిపించింది. ముందు బ్యాండు మేళం వెనక టాపులేని కారులో, పెళ్ళికొడుకు. కారు దిగి అతను లోపలికి వస్తుంటే ఆడపెళ్ళివారి తాలూకూ ఆడవాళ్లు.

“అచ్చంగా దొరలాగా వున్నాడే.

కట్టరంటే అల్లా వుండాలి” అని అనుకున్నారు.

పెళ్ళి కొడుక్కి ఫొటో తియ్యడం కోసం రామం. రిఫ్లెక్సు కెమెరా వ్యూఫైండరులో చూస్తూ ఒక్కొక్క అడుగే వెనక్కి వెయ్యడం మొదలు పెట్టాడు. కాలికేదో తగిలింది. చూస్తే అది పెళ్ళికొడుకు కోసం వేసిన ఎత్తుపీట. రామం అక్కడే ఆగి, పెళ్ళి కొడుక్కి అతని బృందానికి ఫొటో తీశాడు. పెళ్ళికొడుకు యితని వంక చూసి, ‘థ్యాంక్యూ!’ అని అన్నాడు.

పురోహితుడు చకచకా మంత్రాలు చదువుతూ, మధ్యలో “పెళ్ళికుమార్తెను తీసుకురండి.... అని అనగానే, ప్రక్కన యిద్దరు ముత్తైదువులు, మేనమామ వెంట రాగా, వడిలో కొబ్బరి బొండాం పెట్టుకుని పెళ్ళికుమార్తె యిటు నడిచి వస్తోంది. ఆ మనిషిని చూసి మొగపెళ్ళి వారంతా.

“మనవాడు చాలా అదృష్టవంతుడు” అని అనుకున్నారు.

పెళ్ళి కుమార్తె, తల్లి ప్రక్కన కూర్చోబోతూంటే, ఫ్లాష్ బల్బు వెలిగింది పెళ్ళికూతురు ఒక లిప్తకాలం యితని వంక చూసి, తల వంచుకుంది. పెదిమలు కదల్లేదు కాని, కళ్లమాత్రం.

“నన్నింకా చిత్రవధ చేస్తావు దేనికి ?” అని అంటున్నాయి. హృదయాన్ని వెయ్యి వ్రక్కలు చేస్తూ రామం గుండెల్లోంచి ఒక నిట్టూర్పు వెలువడింది.

"ఫోటో గ్రాఫరుని కావడం నా కొక శాపం! వెళ్ళిపోవాలి! ఇక్కడ నుంచి చాలా దూరం వెళ్ళిపోవాలి" అని అనుకుని గిరుక్కున వెనక్కి తిరిగి పదిగా రెండడుగులు వేశాడు. అంతకు మించి అడుగు సాగలేదు. మొదట పలకరించిన కుర్రవాడు రెండు కప్పుల కాఫీ పుచ్చుకుని దారికి అడ్డంగా నిలబడి వున్నాడు.

"వేడి వేడి కాఫీ తాగు మనస్సు చల్లబడుతుంది."

"కృష్ణా!"

"ఒరేయి! కాఫీ గత ప్రాణి! నీ ఎత్తులన్నీ నాకు తెలియవనుకున్నావా. రెండు ఫోటోలు తీసావో లేదో అప్పుడే పెద్ద అలిసిపోయిన వాడిలాగా పోజు పెట్టావు. అల్లా పోజులు పెట్టకపోతే, కాఫీ కావాలని అడగకూడదూ? నీ కోసం రెండు పెద్ద ఫ్లాస్కుల నిండా పోయించాను.

"థాంక్యూ" అంటూ రామం కాఫీ తాగి, ఒక్కసారి కొబ్బరిచెట్టు వెనక వున్న ఆకాశం వంక చూశాడు. మబ్బులో దాగిన చందమామ, మబ్బు విడిచి, రామాన్ని చూసి, పక్కున నవ్వాడు

మనస్సుకు అర్థంకాని బాధ కలిగింది. నిట్టూర్పుగా ఆక్రోశించింది.

"ఎందుకురా అల్లా దిగులు పడతావు! ఈ బ్రహ్మచర్యం యింకా ఎంత కాలం అని బాధపడుతున్నావా. ఆ ముచ్చటా తీరుస్తాంలే మంచి వాడివిగా ఫోటో తియ్యి నాన్నా!"

రామం యిహ అక్కడ ఒక్కక్షణం కూడా నిలవలేదు. మళ్ళీ పెళ్ళి మండపం దగ్గరకు వచ్చి ఫోటోలు తియ్యటం మొదలు పెట్టాడు. లగ్నం పూర్తియై పెళ్ళికూతురూ పెళ్ళికొడుకూ పీటలమీద నుంచి లేచే దాకా, ఫోటోలు తీశాడు. పెళ్ళికుమారుడు ఒక్కడూ ఒంటరిగా ఒక కుర్చీలో కూర్చొని చుట్టూతా కలయజూచి, రామాన్ని చూడగానే, చిరునవ్వు నవ్వాడు. దగ్గరకు రమ్మని పిలిచాడు. దగ్గరకు రాగానే,

"రామం అంటే మీరే కాదూ" అని అడిగాడు.

"నేనే!"

"పత్రికల్లో పడె మీ ఫొటోలు చూస్తూ వుంటాను. చాలా బాగుంటాయి."

"థాంక్యూ"

"సముద్రం ఒడ్డున శ్యామలా పావు రాయిలు వున్న ఫొటో-"

"నేను తీసిందే"

నేను అస్సాం అడవుల్లో వుండగా, యీ ఫొటో నాకు పంపించారు. అప్పుడే అనుకున్నా.

"ఏమని? అనుకున్నారు?"

ఇంత చక్కటి ఫొటో తీసిన వ్యక్తిని తప్పక కలుసుకోవాలనిపించింది. ఆ బొమ్మలోని కాంపోజిషన్ నాకు పరిచయం వున్నది లాగా కనిపించింది. ఆ ఫొటో వంక ఎంతసేపు చూస్తూ కూర్చున్నానో తెలియదు. ఆ కెరటాలు నిజంగా కదులుతున్నట్టు, ఏ క్షణంలోనైనా ఆ ఫోటోలోని వ్యక్తి నన్ను పలకరిస్తుందేమో నని పించింది. ఆ వ్యక్తి ఎదుట నేను కూడా కూర్చొని సముద్రం వంక చూస్తున్నట్టు అనిపించింది.

ఐ యాం గ్లాడ్....

ఒక్క చిన్న రహస్యం చెప్పనా?

నా తోనా?

మీ తోనే చెప్పాలి.... ఈ పెళ్ళి జరగడానికి కారణం మీ ఫొటో

నా ఫొటో?

ఈ ఫొటో చూసే నేను యీ సంబంధానికి ఒప్పుకుంది. అసలు.... "మిమ్మల్ని లోపలికి రమ్మని పిలుస్తున్నారు" అంటూ పెళ్ళికొడుకుని లోపలికి పిలుచుకు వెళ్ళారు.

ఫొటోల పని పూర్తి అయ్యేసరికి, మర్నాడు సాయంకాలం నాలుగు గంటలైంది. తను యింతవరకూ తీసిన పెళ్ళి ఫొటోలకంటె యీ ఫొటోలు చాలా బాగున్నాయి. ఫొటోల వంక చూస్తూంటే, ఒక ఆలోచన మసలింది.

"ఇంతకాలం మీరు చూపిన ఆదరణకి ఆపేక్షకి నేను చూపించగల కృతజ్ఞత యిదే"

బజారువెళ్ళి ఒక చీరె కొనుక్కుని వచ్చాడు కాగితం కలం తీసుకుని ఉత్తరం రాయటం మొదలు పెట్టాడు. ఉత్తరం పూర్తిచేసి, చాలా సేపటివరకూ ఆ ఉత్తరం వంక చూస్తూ కూర్చున్నాడు. చివరకు ఉత్తరాన్ని చీరె పెట్టిన సంచిలో వుంచి, ఫొటోలు తీసుకుని పెళ్ళివారి యింటికి వెళ్ళాడు. అక్కడ నిన్నటి సందడి లేదు కాని, హడావిడి మాత్రం యింకా వుంది. తను నిత్యం వెళ్ళే యిల్లె, కాని యీనాడు ఎందుకనో సంకోచం కలిగింది పందిట్లోనే నిలబడిపోయాడు. పెళ్ళి కుమార్తె తండ్రి యింట్లోంచి వచ్చాడు.

"పొద్దుటినుంచి కనిపించలేదేం?"

"ఫోటోల పనిలో వున్నాను"

"అల్లుడుకూడా నిన్ను గురించి చాలా సార్లు అడిగాడు. ఫోటోలు ఎప్పుడు వస్తాయి?"

"తీసుకు వచ్చాను"

ఫోటోలు చూసి ఆయన చాలా మెచ్చుకున్నాడు. రామం చేతిలో సంచీచూసి.

"ఏమిటది?" అని అడిగాడు.

"శ్యామలకి ఒక ప్రెజెంటు తీసుకు వచ్చాను." ఆయన ఒక్కక్షణం తటపటాయించి,

"లోపల వుంది యిద్దువుగాని రా" అని అంటూ ఆయనకూడా వెంట వచ్చాడు.

అనేకమంది స్నేహితురాళ్ళ మధ్య కూర్చొని శ్యామల కబుర్లు చెబుతోంది.

"అమ్మాయి మన రామం వచ్చాడు" అని వాళ్ళనాన్న అన్నాడు.

శ్యామల ఏంమాట్లాడలేదు. తన చేతిలో పొట్లం శ్యామలకిస్తూ రామం "కంగ్రాచులేషన్సు" అని అన్నాడు.

(తరువాయి 25 వ పేజీలో)

విరిగిన కెరటం

(8 వ పేజీ తరువాయి)

"వంటవాళ్ళ కేదో కావాలట" అని ఎవరోవచ్చి శ్యామలా వాళ్ళనాన్నతో చెబుతున్నారు.

తలవంచుకునే శ్యామల 'థాంక్యూ' అని అన్నది.

'ఇవ్వాళ మా వూరికి వెళ్ళిపోతున్నాను'

"మధ్యాహ్నం భోజనానికి రాలేదేం?"

ఫొటోల హడావిడిలో వున్నాను.... మరచిపోయాను''. శ్యామల ఏదో అడుగుదామనుకుంది, అడగబోయింది. తండ్రి కోసం చూసింది. ఆయన అక్కడలేడు. రామం గుమ్మం దగ్గరకు వచ్చాడు. బయటకు వెళ్ళబోతూ ఒక్కసారి వెనక్కి తిరిగి శ్యామలవంక చూశాడు. ఆ పిల్ల అతని దగ్గరకు వచ్చి....

"రామం!'' అని పిలిచింది,

''శ్యాం!'' అని మెల్లిగా అన్నాడు.

నువ్వు ఆడేనాటకం నాకు తెలుసు

శ్యాం

మంచివాడివని లోకం నిన్ను అనవచ్చు మానాన్న అనవచ్చు. అన్నయ్యా నమ్మవచ్చు కాని నిజం నీకు తెలుసు.

శ్యాం

మోసగించి ఎవ్వరూ సుఖపడలేదు రాం

నిజమే శ్యామలా,

నువ్వుచేసిన ద్రోహాన్ని యీ కానుక అనుక్షణం గుర్తుకు తెస్తుంది రాం,

శ్యాం....అదే నాకోరిక.... గుడ్‌బై.... అంటూ రామం ఆగదివంక చూశాడు,.... ఎవ్వరూ లేరు. తను, శ్యామల మిగిలారు,

'గుడ్‌బై శ్యాం' అంటూరామం ముందు సావిట్లోకి వచ్చాడు శ్యామలావాళ్ళ నాన్న ఎదురై....

"అన్నం వడ్డిస్తున్నారురామం. భోజనం చేద్దువుగాని'' అని అన్నాడు. రామం వినిపించుకోలేదు. సరాసరి యిల్లుదాటి బయటకు వచ్చేశాడు.

ఆ వూరి నుంచి ఆఖరి రైలు బయలు దేరటానికి, యింకా అరగంట వ్యవధి వుంది. రైలు స్టేషను పలచ పలచగా వుంది. ఫస్టు క్లాసు కంపార్టుమెంటులో రామం ఒక్కడూ కూర్చొని, ఒక్కసారి ప్లాటుఫారం మీదకు చూశాడు. బనారసు చీరెకట్టుకున్న పిల్ల ఎవరో వడివడిగా యిటు నడిచి వస్తోంది. రామం ఉలిక్కిపడి అటు చూశాడు, ఆ పిల్ల యితని పెట్టెను దాటి ముందున్న కంపార్టుమెంటు ఎక్కింది. రామం హృదయంలోంచి ఒక నిట్టూర్పు వెలువడింది సూటుకేసు తెరిచి ఫొటో ఆల్బం బయటకు తీసాడు.

ఆకులు కనిపించనంత దట్టంగా కాయలు కాసిన మామిడిచెట్టు దగ్గర, తెల్ల చీరె కట్టుకొని జుట్టు విరబోసుకున్న భువనైకసుందరి ఎవరోఫొటోలోకనిపించింది.

ఆ సుందరిని ఆనాడుతను'వనసుందరీ' అని పిలిచాడు. ఉలిక్కిపడి తనవంక చూసి "నువ్వా రామం!" అని అన్నది.

''నేనే.... ఏమిటి యివాళ చాలా వుషారుగా వున్నావు."

"ఏం లేదు.''

"ఏంలేదంటే నమ్ముతా ననుకున్నావా. ఎవరైనా పెళ్ళిచూపులకి వస్తున్నారా?''

''పే నసలు పెళ్ళేచేసుకోను.''

అస్తమించే సూర్యుడి వెలుగులో మిలమిల్లాడే చెట్లు మామిడి చెట్టుకు దగ్గరగా అపురూప సౌందర్యరాసి! ఎటువంటి సుందరదృశ్యం యిది!!! మరుక్షణం కెమేరా క్లిక్ మన్నది.

''ఎవరేవచ్చింది?'' అంటూ శ్యామలా వాళ్ళనాన్న తోటలోకి వచ్చాడు.

''నేనండి''

''నీకోసమే కబురు పంపిద్దామని అనుకున్నాను. శ్యామలకొక మంచిఫొటో తియ్యి. పెళ్ళివారికి పంపించాలి, మంచి పట్టుచీరె కట్టుకుని రా శ్యామలా''

''నాకు ఫొటోవద్దు'' అంటూ శ్యామల అక్కడనుంచి వెళ్ళిపోయింది. ఎంతసేపు కనిపెట్టుకుని వున్నా తను రాలేదు. చీకటి పడిపోయింది, తను యింటికి వచ్చేశాడు.

పసిపిల్లవాడ్ని ఎత్తుకున్న యిరవైఏళ్ళ పిల్ల రామం కంపార్టుమెంటులోకిఎక్కింది. ఒక్కక్షణం యితనివంక చూసి....

''ఇది పరుపుల పెట్టె" అంటు దిగిపోయింది,

దృష్టి ఆల్బంలో యింకొకఫొటోమీద నిలిచింది. సముద్రతీరంలో ఒకచిన్నది ఎక్కడో అనంతంలోకిచూస్తూకూర్చుంది. మదిలో మెదలే మధుర భావమేదో మందహాసంగా కదలిరాగా మైమరిచిన యీ కన్నెను చూసి మెచ్చుకోవడంకోసం వచ్చినట్టుగా ఒక పావురాయిజంట నేలమీద ఆపిల్లవంక చూస్తున్నాయి.

ఒక్కక్షణం గడిచింది, ఆపిల్ల నేల మీద ఏవో గీతలు గియ్యటం మొదలు పెట్టింది. ఏమిటా అని రామం పరకాయించి చూశాడు. హృదయం ఆకారం గలబొమ్మలో రెండు అక్షరాలు....రామం!

రామాన్ని చూసిఉలిక్కిపడి చెరిపివెయ్యబోయింది.

''చెరిపేస్తావా?'' అనిరామం అడిగాడు

ఆపిల్ల మాట్లాడలేదు. ఆరెండు అక్షరాలకింద యింకొక మూడు అక్షరాలు వెలిశాయి.... శ్యామల....

అక్షరాలు రాసిఆపిల్ల ముఖం వంక చూశాడు. మాట్లాకుండా తలవంచుకుంది. రామం అక్షరాలు చెరిపివెయ్యబోతే.... ఆపిల్ల అతని చెయ్యిపట్టుకుని "వద్దు" అని అంది.

రామంలేచి రెండడుగులు వెనక్కి వేశాడు. ఎక్కడివో రెండు పావురాయిలు శ్యామల దగ్గరగా వాలాయి, వాటివంక చిరునవ్వుతో చూస్తోంది. రామం 'వండర్‌ఫుల్' అని అన్నాడు, మరుక్షణం కెమేరా క్లిక్‌మన్నది.

''ఫొటో తీశావా!''

"ఊఁ"

"నాతో చెప్పలేదే ?"

"చెబితే బొమ్మ యింతబాగారాదు."

"బాగా వస్తుందా"

"నువ్వే చూస్తావుగా ఇది ఎవరైనా పెళ్ళి కొడుక్కి పంపితే కట్నం లేకుండానే పెళ్ళిచేసుకుంటాడు."

శ్యామల ఏం మాట్లాడలేదు నీటి అంచుకు వెళ్ళి నిలబడ్డది దగ్గరకువెళ్ళి

"కోపం వచ్చిందా !" అని రామం అడిగాడు.

"కోపం రాదా !"

పదిమంది పిల్లలు వాళ్ళ వెంట ఒక ఆయా యిటె వస్తున్నారు. అందులో యిద్దరు మరీ పసి పిల్లలు కాళ్ళతో యిసుకని చెదరగొడుతూ యిటు వస్తున్నారు. వద్దని శ్యామల వారించే లోపలే అంతా అయిపోయింది. ఇసుకలోని అక్షరాలు నామరూపాలు లేకుండా పోయాయి. కిలకిలమని నవ్వుతూ, పిల్లలు అక్కడే కూర్చొని పిచ్చుక గూళ్ళు కట్టడం మొదలు పెట్టారు. పడమటి దిక్కు నల్ల మబ్బు నుంచి టప టప మని వాన చినుకులు ఒడ్డునున్న పడవలమీద పడ్డాయి. తల ఎత్తి శ్యామల ఒక్కసారి ఆకాశంవంక చూసింది.

"శ్యాం" అని రామం పిలిచాడు. రామం వంక చూడకుండా తలవంచుకుంది.

'శ్యాం' అని రామం మళ్ళీ పిలిచాడు. తలఎత్తి యితనివంక ఒక్క క్షణంచూసి, ముఖం రెండు చేతుల్లో కప్పుకుని వెక్కి వెక్కి ఏడవటం మొదలు పెట్టింది. ప్రపంచకాన్ని ప్రకృతినే మరిచిపోయి రామం ఆమెను దగ్గరకు తీసుకుని కన్నీరు తుడుస్తూ

"పిచ్చి పిల్లా !" అని అన్నాడు

టైమెంతయింది ? అని రామాన్ని ఎవరో అడిగారు.

గడియారంచూసి రామం "ఇంకా యిరవై నిముషాలుంది" అని అన్నాడు.

ఆరోజుసాయంకాలం నాలుగుగంటలకి ఎవరో గది తలుపు తడుతున్నారు. తలుపు తీస్తే శ్యామలా వాళ్ళనాన్నగారు నిలబడి వున్నారు లోపలకివచ్చి కుర్చీలోకూర్చుని

"ఏం రామం యీమధ్య ఎక్కడా కనిపించటం లేదే ?"

"పరీక్షలు వస్తున్నాయి. చదువుకుంటున్నాను."

"మంచిది బాగా చదువు నీకు యూనివర్శిటీ ఫస్టు వస్తుందని అబ్బాయికూడా అన్నాడు.... చూసి చాలా రోజులైంది.... ఒకసారి పలకరించి పోదామని వచ్చాను."

"థాంక్యూ సర్"

ఏమిటోగాని రామం. నువ్వు యీవూరు వచ్చినప్పటినుంచి మాపిల్లలతో కలిసి పోయావు' నాకూ మీపిన్నికి నువ్వు కూడ మా అబ్బాయితోపాటే ననిపించింది. మాకు మాత్రం ఏ పదిమంది వున్నారు....! ఒక్కగానొక్క ఆడపిల్ల, ఒక మగపిల్లవాడు. మేము ఏంచేసినా వాళ్ళ మంచి కోసమేగదా !

"కృష్ణచెప్పిన మాట వినటంలేదా ?"

"కృష్ణమాటకాదు పైకి అల్లరివాడుగా కనిపించినా వాడి మనస్సు చాలా మంచిది తల్లిదండ్రులంటే వాడికి ఎంతో గౌరవం, వాడివల్ల మాకే యిబ్బంది...."

ఇంతకూ ఏం జరిగింది?

అమ్మాయికి ఒక మంచి సంబంధం చూసాం. అన్నివిధాలా మనకు తగిన సంబంధం. కుర్రవాడు బుద్ధిమంతుడు. ఐ. ఎ యస్ లో సెలక్టు అయ్యాడు. అంతా సరేనన్నారు. అబ్బాయికి కూడా నచ్చింది.

'మరి'

శ్యామలమాత్రం ససేమిరా ఒప్పుకోనంటోంది.

'ఎందుకని'

తనకు పెళ్ళే అక్కర్లేదుట.... చూడు రామం నువ్వంటే దానికి ఎంతో అభిమానం.... నువ్వుచెబితే కాదనదు."

"ఏమని చెప్పమంటారు ?"

"ఈసంబంధం ఒప్పుకోమని"

"నేను చెప్పలేను"

ఎందుకని

రామంలేచి కిటికి దగ్గరకువెళ్ళి నిలబడ్డాడు. కిటికిలోంచి బయటకు చూస్తే, బయట రోడ్డుమీద యిద్దరు బిచ్చగాళ్ళు వచ్చి, ఎదురింటి అరుగుమీద కూర్చున్నారు. ఒకడు కుంటివాడు రెండవవాడు గుడ్డివాడు. మూకుడులో అన్నంపెట్టి, గుడ్డివాడి ముందరవుంచి, కుంటివాడు మంచినీళ్ళు తీసుకు రావడానికి కొళాయి దగ్గరకు వెడుతున్నాడు.

గాజు గ్లాసులో కూజాలో నీళ్ళు పోస్తూ రామం "శ్యామల ఎవరినన్నా ప్రేమిస్తోందేమో" అని అన్నాడు.

"ఆ విషయంకూడా అడిగాం"

ఏమన్నది ?

మొదట్లో ఏం చెప్పలేదు. తల్లి మెల్లిగా బుజ్జగించి అడిగితే అసలు విషయం చెప్పింది.

ఏమని ?

నిన్ను తప్ప ఎవరిని చేసుకోనని

దానికి మీరేమన్నారు ?

ఏమన మన్నావో నువ్వేచెప్పు రామం! ఇంతకాలం నలుగురిలో గౌరవనిపించుకుంటూ బ్రతికాము. ఈనాడు చులకన కాలేము

రామం చేతిలో గాజు గ్లాసు క్రిందపడి ముక్కలైంది. దాని వంకన్నా చూడకుండా రామం కిటికిలోంచి బయటకు చూశాడు. గుడ్డివాడి అన్నం మూకుడు కుక్క లాక్కుని పోయింది. పెద్ద పెద్ద కేకలు పెడుతూ గుడ్డివాడు రోడ్డుకు అడ్డంగా నడవటం మొదలు పెట్టాడు.

(తరువాయి 28 వ పేజీలో)

పోరు నష్టం

(18వ పేజీ తరువాయి)

స్మశానంలా నిర్జీవంగా మారిపోయింది. ధర్మానాయుడు తన ఐశ్వర్యమంతా నీటి పాలుకావడం చూసి నిట్టూర్చాడు. మాధవ రావు గుట్టపైకిరాని తనకుటుంబం నీటి పాలైందని తెలుసుకొని దుఃఖభారంతో ఆకసంవంక చూస్తున్నాడు. ధర్మానాయుడు అతనిభుజంపైన సానుభూతిగా చెయ్యి వేసాడు. ఇద్దరూ ఒకరివంక ఒకరు చూసుకున్నారు. తామిద్దరూ యిందుకు కొంత వరకూ కారకులే. దోషానికితగిన ప్రాయశ్చిత్తం జరిగింది. కానీ నిర్దోషులుకూడా యిందులో యిరుక్కున్నారు. ఈ ఐకమత్యం మునుపే సాధించివుంటే తమకీ దుర్గతి పట్టేదా?

ధర్మానాయుడి దృష్టిని ఒకవిషయం ఆకర్షించింది. పాపం జోగయ్యపంతులు వరదనీటిలో కొట్టుకొని పోతున్నారు. తను అతడిని రక్షించగలడా? ఒక్క కన్నీటిబొట్టు మాత్రం రాల్చగలిగాడు. అంత ప్రమాదావస్థలోకూడా పంతులు అలవాటుప్రకారం గొడుగు వేసుకొని వుండడం చూసి నాయుడికి అంత విచారంలోనూ కొద్దిగానవ్వు వచ్చింది. క్రమంగా పంతులు దూరమైపోయాడు

గుట్టమీద జనమంతా తమ పక్షాలూ, కక్షలూ మరచిపోయి ఒకటిగా కలిసిపోయారు వాగువరద ఊరితోబాటు వారి ద్వేషాలను, అసమానత్వాన్ని తాత్కాలికంగానైనా తొలగించగలిగింది. అందరూ కలసి కట్టుగా తిరుగుతున్నారు మాధవ రావూ, ధర్మానాయుడూ ఒకటయ్యారు.

మధ్యాహ్నానికి ఉరవడి తగ్గింది. దగ్గరలోవున్న పట్టణానికి యీ ప్రమాదవార్త అందినతక్షణం సహాయకదళాలు వచ్చివాలాయి. సహాయకదళంతోబాటు ఆహార పదార్థాలు, పాలూ, బట్టలూ, మందులూ వచ్చాయి. అవి జనానికి పంచడంలో మాధవరావూ, ధర్మానాయుడూ తోడ్పడ్డారు. జనంలో కాస్త హుషారు పుట్టింది.

ఇప్పటికైనా తనసంతతైన వారందర్నీ ఒకటిగా చేయగలిగినందుకు భోలాశంకరుడు ఆనందించి వారిని ఆశీర్వదిస్తున్నట్లు ధ్వజస్థంభంమీద చిరుగంటలు గాలికికదిలి గణగణమంటూ శ్రావ్యంగా మ్రోగాయి!

—o—

విరిగిన కెటం

(26వ పేజీ తరువాయి)

పెద్ద పెట్టున హారన్ కొట్టి సడన్ బ్రేకులు వేసుకుని లారి ఆగింది. మంచినీళ్ళు తీసుకువస్తున్న కుంటివాడు మంచినీళ్ళ డబ్బా క్రిందపారేసి, అన్నా! అన్నా! అంటూ గుడ్డివాడి దగ్గరకు రావడం మొదలు పెట్టాడు.

"కళ్ళు కనిపించడం లేదా'' లారీ డ్రైవర్ అరిచాడు.

నీ బలమే నీ జాతిబలం

"కళ్ళు లేని కబోదిని బాబయ్యా.... అంటూ గుడ్డివాడు అన్నాడు. కాలుస్తున్న బీడి క్రింద పారేసి, లారి డ్రైవరు క్రిందకువచ్చి, చెయ్యి పుచ్చుకుని, గుడ్డివాడిని కుంటివాడి దగ్గర చేర్చాడు. చేతిలో ఒక పది నయాపైసల బిళ్ళ పెట్టాడు. గుడ్డివాడు. డబ్బు తడిమి చూసుకుని జాలిగల మహారాజువి పిల్లా జెల్లాతో పది కాలాలపాటు సుఖంగా వుండుదొరా" అని దీవించాడు. లారిడ్రైవరు ఏం మాట్లాడలేదు. లారి దగ్గరకు వచ్చి యింకోక బీడీ ముట్టించాడు. కాని కళ్ళ వెంబడి ఆగకుండా కన్నీరు

"ఎందుకు ఏడుస్తున్నాడు'' అని రోడ్డున పోయే వాళ్ళెవరో అడిగారు.

"ఇల్లు కూలి మొన్న అతని భార్య యిద్దరు పిల్లలు పోయారు'' అని క్లీనరు సమాధానం చెప్పాడు.

"పాపం!'' అని నలుగురు అన్నారు.

నిట్టూర్పు విడిచి రామం కిటికీ దగ్గర నుంచి వెనక్కి తిరిగాడు.

"కోపం వద్దు రామం'' అంటూ శ్యామలా వాళ్ళనాన్నగారేదో చెబుతున్నారు.

(ఇంకా వుంది)

ప్రకటన

విజయవాడ డి॥ మునసబు కోర్టులో

A. I. S. C. 640/61

E. P. 288/63

అహమ్మద్ బేగ్‌గారు - వాది

తూమాటి లక్ష్మీ బాయమ్మ వగైరా - ప్రతివాద్లు

వాదికి, ప్రతివాద్లు యివ్వవలసిన డిక్రీ బాకీకిగాను, ప్రతివాదులతాలూకు దిగువ షెడ్యూలు దాఖలా ఆస్తిని ది. 7-10-63 తేదీని సదరు కోర్టువారి వలన 11 గంటలకు వేలం వేయబడును గాన కావలసినవారు పాడుకొన వచ్చును.

షెడ్యూలు

కృష్ణాజిల్లా విజయవాడ సబు డి॥ యిలాకా విజయవాడ అరండల్‌పేట మౌలానా స్ట్రీటులో N. T. S. No. 649 రు రి॥ వార్డు నెం. 9 రు బ్లాకు నెం. 10 రు మ్యునిసిపల్ వార్డు నెం. 25 రు డోర్ నెం 25-33 275 గ్లు గల పెంకుటి యింటికి హద్దులు.

తూర్పు: గోకన రామకోటి
దక్షిణం: ఖానూబీ
పడమర: రోడ్డు
ఉత్తరం: నాంపల్లి వెంకటరత్నం

యీ హద్దులమధ్య షుమారు చ॥గ॥ 100ల స్థలమున్నూ అందులోని పెంకుటి యిల్లు, కల్ప సామానులు సహా సర్కారు పాట తనఖాకు లోబడి రు. 1000-00

సయ్యద్ హుస్సేన్
వాది తరపు వకీలు